

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3161

6) Til statsministeren af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Når statsministeren på den ene side taler om »bukke og får« og på den anden side siger »Jeg har heller ikke hørt nogen i Danmark stille spørgsmålstegn ved [Jyllands-Postens] ret til at bringe tegningerne«, er statsministeren så ikke ude i en selvmodsigelse, og er det statsministerens samlede konklusion, at der generelt er blevet stået vagt om ytringsfriheden – eller ikke?«

Holger K. Nielsen (SF):

Ja, det er jo i en vis forstand en fortsættelse af den diskussion, vi lige har haft. Her handler det jo også om, at de personlige holdninger, man måtte have, også har en politisk betydning. Man kan ikke bare sige, at det, der har at gøre med politik, er noget, der skal afklares ved domstolene.

Det, som er problemstillingen i hele denne misere, er, at statsministeren havde haft en mulighed for at lave krisestyring på et tidligere tidspunkt, hvis statsministeren havde ønsket det, men det ønskede han ikke. Nu snakker han bare udenom, beskylder alle mulige for at ville krænke ytringsfriheden og taler om at skille får fra bukke, selv om sandheden er, at han selv er både et får og en buk, og det er altså nødvendigt at få fuldstændig afklaret, at det er helt uholdbart, at statsministeren fører sig frem på den måde.

Kl. 14.20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, der er uklart her, er, hvad det egentlig er, hr. Holger K. Nielsen spørger om, og lad mig derfor bare gentage, hvad jeg nu har sagt flere gange: I en retsstat er den grænse, der kan sættes for ytringsfriheden, fastsat i lovgivningen, som her i landet jo slår fast, at det ikke er tilladt at komme med racistiske og/eller blasfemiske ytringer, og at det ikke er tilladt at opfordre til terror – for nu at nævne de væsentlige begrænsninger – og er der nogle, der føler, at grænserne er overtrådt, er det domstolene, der dømmer. Det kan synes at være selvfølgeligt at sige det nu for jeg ved ikke hvilken gang, men ikke desto mindre er det vigtigt at slå fast, at det er sådan, det er.

At vi så hver især føler et ansvar for forvaltningen af ytringsfriheden, er så en anden ting. Vore grænser ligger forskelligt, og jeg synes altså, det er lysende klart, at den personlige grænse kan man ikke begynde at ophøje til at være samfundets lov. Nu har jeg sagt det flere gange, men jeg har fået det samme spørgsmål, og derfor er jeg også nødt til at gentage svaret.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er altså vigtigt af to årsager: For det første fordi statsministeren ophøjer sig selv til moralsk dommer i Berlingske Tidende, hvor han skiller får fra bukke, og det derfor er vigtigt at få frem, at han selv er både et får og en buk, og for det andet fordi det ville have været en væsentlig del af krisestyringen, hvis statsministeren havde gjort som f.eks. den norske statsminister, Jens Stoltenberg, som gjorde brug af sin personlige holdning i forbindelse med håndteringen af situationen.

Jeg ved ikke, om det kunne have forhindret det, som er sket, men jeg ved, at statsministeren bare bliver ved at messe, messe og messe, at han står vagt om ytringsfriheden og derfor ikke kan gøre noget, fordi det er domstolene, der skal gøre noget. Statsministeren gør det, samtidig med at andre landes statsministre faktisk har været i stand til at håndtere en fornuftig blanding af personlig holdning og politisk handlekraft, men det er det, den danske statsminister ikke har villet, og derfor er han ansvarlig for, at vi står i den største krise i efterkrigstiden.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, det er ganske utroligt at høre hr. Holger K. Nielsen tage sådan på vej og tilsyneladende i ramme alvor påstå her i det danske Folketing, at det er min skyld, at – rent ud sagt – en pøbel brænder ambassader af i Mellemøsten, brænder flag af og udsteder trusler mod danske statsborgere. Jeg synes egentlig, det er ganske fantastisk, at hr. Holger K. Nielsen virkelig mener, at det skulle være min skyld, når det er åbenbart for enhver, at det, der er tale om, er, at nogle ekstremistiske religiøse kredse forsøger at bruge situationen til at forfølge deres egne absolut ikke demokratiske formål. Jeg synes, det ville være noget mere på sin plads, hvis hr. Holger K. Nielsen forholdt sig kritisk til det.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er fuldstændig klar over, at Danmark er blevet kastebold i nogle konflikter uden for landets